

ЛУЧА

(1895 – 1900)

У црногорској књижевној периодици деведесетих година прошлог вијека нарочито важно мјесто припада мјесечним часописима *Луча*, *Књижевни лист* и *Дан*, који су излазили на Цетињу. *Лучу* је 1895. године покренуло друштво »Горски вијенац«, чији су чланови прикупљали средства за потребе часописа. Друштво је за уређивање часописа основало »књижевни одбор«, али је уредник Лазар Перовић, иначе наставник у средњој школи, по сопственом признању, био прилично усамљен у напорима око припремања часописа.

Луча је излазила у вријеме кад је пјесничко одушевљење Црном Гором већ било увек опало, иако је кал је покренута поздрављена као нови национални симбол. *Луча* је израз тежње да се очува Цегиње као национално-романтичарско средиште, да се у њему »његује поезија бојнијех лавова, да се пјесом исказује јуначки понос« и да пјесничтво буде у служби политике црногорске владарске куће. Зато су у њој пригодне свечарске пјесме веома бројне. Један од програмских задатака *Луче* био је да књижевно стварање на Цетињу заштити од туђих књижевних утицаја, нарочито западних, па добар дио прилога чине записи народног стваралаштва.

Иако је главни оквир *Луче* романтичарско-фолклорни, има у њој и покушаја индивидуалних књижевних опредјељења. На то је утицала и сарадња млађих стваралаца, нарочито оних изван Црне Горе, а међу њима се бројем прилога истичу мостарски писци.

Књижевна гласила у Црној Гори била су у већини намијењена и за забаву или поуку, али је *Луча* у поднаслову одређена као искључиво књижевни лист. *Луча* је имала нешто стручних и научних расправа, и из философије и социологије, и један број чланака из друштвеног живота, али није допијела ни један прилог о културном и књижевном животу Црне Горе штити какав историјски запис из њене богате прошлости; нема прилога ни из књижевне прошлости Црне Горе, чак ни о Његошевом дјелу иако је покретач часописа друштво »Горски вијенац«. Основни садржај *Луче* су умјетничка лирика и народно стваралаштво, а најбројнији сарадници млади пјесници и приповедачи, углавном ван Црне Горе, и црногорски учитељи и свештеници као скунљачи народног стваралаштва.

Зато што, према оцјени оснивача, није довољно слиједила »народни правец« у књижевности *Луче* се 1900. године угасила, а 1901. године покренут је нови мјесечник – *Књижевни лист*.

Библиографију *Луче* израдила је Соња Лединек-Мунда, а објавила Централна народна библиотека »Ђурђе Црнојевић« на Цетињу као четврту книгу у серији библиографија црногорске периодике (Соња Лединек-Мунда; Др Мирослав Лукетић, *Луча – Књижевни лист – Дан*: БИБЛИОГРАФИЈА, Цетиње 1979). Пре и овор овим библиографијама, који садржи потпунију информацију о часопису *Луча* и друштвено-културном миљеу којем је припадао, написао је Радивоје Шуковић (стр. 3–32). То нам је и послужило као извор за ову информацију о *Лучи*.

В. Ш.